

Preek – Karakter, een kwestie van geduld

1. Ik vind het een mooi onderwerp deze maand: geduld. Ik kon gewoon niet wachten hierover te spreken! Ik ga dus preken over geduld. Dat is zo iets als Donald Trump die preekt over nederigheid of Jochem Meyer die preekt over het thema rust. **Ik ben nl. niet geduldig.** Of het nu in de auto is, in het OV, achter de PC of in de winkel. Vooral met eten kan ik ongeduldig worden, dat schijnt al zo te zijn vanaf mijn 1^e levensjaar. Mijn moeder smeerde altijd meteen een boterham met chocopasta als ze mij in de middag naar bed bracht, zodat als ik wakker werd, ze met die boterham mijn kamer in kon rennen, om mijn driftbui voor te zijn. Maar, ik voel me niet alleen, en ook niet al te schuldig.. **Het wordt ons ook wel moeilijk gemaakt geduld te beoefenen:** alles gaat nl. steeds sneller. Iets bestellen en morgen in huis? Joh, dat is voor mensen met veel geduld. Vandaag besteld is vanavond bezorgd, dat is het tempo van 2017. De telefoon in je broekzak is 10x zo snel als je grote PC van 10 jaar geleden. Je stuurt een appje, direct en sneller contact dan ooit mogelijk was, maar dan wil je ook direct antwoord! Ook al gaat alles sneller, hebben we minder geduld. Snelle techniek maakt ongeduldig.. Geduld zien we allemaal als iets goeds toch? We bewonderen het in anderen, maar het is wel een opgave! Gaat d'r maar aan staan. Geduldig zijn kent bovendien ook **meerdere categorieën:** je hebt **alledaags** benodigd geduld in alle hectiek van het leven. Dat heeft met karakter te maken; we zeggen dan: dat is 'een ongeduldig mannetje/vrouwetje'. Maar er is ook geduld dat nodig is voor **lange-termijn** situaties. Elke dag opnieuw weer opdraven op een afdeling die totaal niet functioneert. Denk aan het hebben van een chronische ziekte of 24/7 de zorg op je nemen voor iemand. Wachten op een zwangerschap. Geduld opbrengen is soms ook echt pijnlijk. Ik heb zo ongelooflijk veel respect voor mensen die dat geduld iedere dag weer opbrengen en daar horen sommigen van jullie bij. Dat is pas karakter! Twee soorten geduld dus.
2. Wat is het geheim van geduld? We hebben meer nodig dan mooie spreekwoorden als geduld is een schone zaak. Wat ook niet veel helpt is het **atheïsme**; ten diepste is dat een *geloof* in afwezigheid; er is geen god. Maar geloven in iets dat er niet is, dat vraagt pas veel geduld! In elk geval kan iets dat er niet is, je ook niet helpen aan geduld. Als je wel in God gelooft, kan dat ook weer een nieuw soort ongeduld creëren, en daar kom ik straks graag op terug. Maar voor nu wil ik het zo neerzetten: de God van het christelijke geloof biedt (gelukkig) meer dan informatie of instructies m.b.t. geduld. Veel ingrijpender: **Hij verandert eerst je leven en als gevolg van die verandering ontstaat er geduld.** Wil je weten hoe die verandering gaat? Wil je dat geduld?!
3. **Lezen: [Matteus 13,24-35]** Korte verhalen – vaak parabels of gelijkenissen genoemd - zoals deze in Matteus 13 laten iets zien van hoe Gods nieuwe wereld – het koninkrijk van God – in elkaar steekt. Jezus is de zaaier, de akker is de wereld en het zaad is het evangelie en daar komen verschillende reacties op; afwijzing & ongelof (onkruid) en geloof (graan).

4. Deze drie verhalen illustreren dat **Jezus' komst (advent) naar de aarde de doorbraak van Gods koninkrijk op aarde** betekent. Joden dachten toen ze Jezus' wonderen en tekenen zagen, zijn macht over het kwaad, zijn ongelooflijke wijsheid: eindelijk breekt Gods koninkrijk, Gods hemel op aarde aan, hier hadden ze eeuwen op gewacht! Maar de verhalen laten ook zien dat Gods koninkrijk nog bezig is zich te vestigen. Jezus leerde zijn volgers – en ons vandaag – dat het koninkrijk is aangebroken met zijn komst, maar ook dat het koninkrijk nog zal aanbreken in al haar volheid. Het is nog niet zo eenvoudig. Want als het Gods koninkrijk is, als hij regeert, denken we dan vaak, 'Waarom doet God niets'? 'Waarom grijpt hij niet in?' De meest gestelde vragen, door gelovig en ongelovigen! Ten diepste ongeduld & verlangen..

Maar vraag jezelf eens af: zou jij het echt fijn vinden als **God de wereld nu al heel direct zou regeren**, zodat elke gedachte en actie gewogen zou worden en meteen beoordeeld en zelfs bestraft naar Gods heilige maatstaven? Wat als het gevolg zou zijn van God die een genocide zou voorkomen, dat hij ook alle andere kwade handelingen en impulsen zou moeten stoppen? Inclusief die mensen die wij kennen en waarderen, of onszelf? Als we God vragen hier en nu in te grijpen bij bepaalde situaties, denk je dat hij dat simpelweg kan doen wanneer wij erom vragen, maar de rest van de tijd opzij kijkt? Dat zou willekeurig zijn en geen rechtvaardigheid. God is niet op afroep beschikbaar. Wat als God ons ongeduld meteen zou beantwoorden? Dan zou nu het laatste oordeel aanbreken, de oogst in Jezus' gelijkenis.

De verhalen die we lezen gaan over **wachten en kijken**, precies dat wat we vaak moeilijk vinden. De heer des huizes wacht op oogsttijd, terwijl hij lijdzaam toekijkt hoe het onkruid samen met het graan opgroeit. De vogels wachten erop totdat het kleine mosterdzaadje uitgroeit tot een grote struik. De vrouw wacht totdat het zuurdesem het hele meel doortrokken is en het gerezen is.

Het stuit bij de dienaren uit de gelijkenis op **een herkenbaar ongeduld**. Jezus wilde zijn volgers met deze ongeduldige dienaren een spiegel voorhouden. Ook zij wilden niet wachten. Als Jezus koning was, dan ook nu! Op de troon in Jeruzalem. Maar ze waren niet geïnteresseerd in Gods tijdelijk, ze hadden hun eigen planning en verwachtten dat God zich daaraan zou houden. Als je bid; hoe vaak bid je dan niet in overeenstemming met jouw planning? Laat het gebeuren God, en het liefst nu! Hoe ingewikkeld is het om te bidden 'uw wil geschiede' en 'op uw tijd Heer'.

In het verhaal willen die dienaren meteen het onkruid gaan wieden. Maar zo simpel is het niet. In hun ijver het onkruid eruit te halen, zullen ze ook graan ermee uittrekken. In Jezus' tijd waren er mensen die met geweld God een handje wilden helpen op aarde. Maar Jezus kwam om te laten zien dat Gods nieuwe wereld niet zo komt, want zo is God niet.

Het is zo menselijk, en herkenbaar. Deze verhalen gaan niet alleen over het ongeduld van mensen, maar juist over het **geduld van God**. God geniet niet van een graanveld met overal onkruid, maar ook niet de gedachte om de oogsttijd te vroeg aan te kondigen en daarmee zowel onkruid als ook graan te vernietigen. God geeft de mensen meer tijd, stelt zijn oordeel uit zodat velen gered kunnen worden. God zond Jezus op reddingsmissie, in hem toont God zijn grote geduld aan mensen (1 Tim 1,16). God is geduldig, maar het is ook een prachtige karaktertrek van zijn kinderen. Ze weten dat God alle tijd heeft en neemt om mensen te redden. En God kennen

betekent ook meer en meer op zijn tempo afgestemd raken. Gods geduld vormt jouw karakter. Maar niet altijd zonder slag of stoot ...

5. Want al dat goddelijke geduld kan je heel ongeduldig maken.. Maar Gods geduld zegt niet dat het hem allemaal niets kan schelen. Als we naar Jezus kijken is het onmogelijk te zeggen dat het God niets kan schelen. **Jezus** was juist zeer bewogen en ging het ultieme gevecht aan met het kwaad en overwon. Door de dood heen stond hij op. Dat is advent (letterlijk: komst); het licht komt eraan en dat verandert alles! Precies hierom is geduld onderdeel van een christelijk karakter; we wachten niet als mensen in een donkere kamer die zich afvragen of er ooit iemand komt met een brandend kaarslicht, maar als mensen in de vroege morgen die weten dat de zon is opgegaan en wachten op het daglicht. Hoopvol geduld!

6. Vier tips om te groeien in geduld

In de afgelopen maanden keken we o.a. naar Gods karakter. Psalm 103,8 is een mooi vers. De essentie van Gods karakter is daar te vinden. Chr. nadenken over karakter begint met te zeggen dat we dit niet zelf kunnen, maar door Gods Geest. Maar als dit is wie God is, dan wordt dit ook steeds meer mijn karakter als ik in hem geloof. Waaronder geduld.

- ***Je hebt dagelijks de keuze om het 't-shirt van geduld' aan te trekken*** Paulus heeft het in [Kolossenzen 3,12] over 'jezelf kleden in..'.. ofwel: Doe iets aan! Paar verzen ervoor: doe wat dingen uit. Oude kloffie verbranden, nieuws aan! Je hebt dagelijks de keuze. Vb: metrolijn 51. Een betere oefening voor geduld in Amstelveen ken ik niet. Om de 30 sec. een stop. Of de file. Stoplicht. Wachtruimte huisarts. Je hebt de keuze om daar heel erg ongeduldig te doen, of je verzint er iets op: een boek. Een gebed. Een lied. Een denkoefening. Dat helpt echt. Business/leiderschapsliteratuur zeggen het allemaal: geduld = basis voor succes. Wil je uitblinken dan is daar 10000 uur oefening voor nodig! Geduld gevraagd. Bij wijze van 10000x voornemen; ik ben geduldig, ik ga ergens voor; ik heb een doel.
- ***Wees dankbaar voor wat je nu al hebt/krijgt*** Tegelijkertijd moeten we geduld ook niet zien als een soort shortcut naar succes. Als je maar geduldig bent, dan komt het wel.. De realiteit is anders en harder. Niet alles lukt. Gezondheid verbetert niet. Er komt geen droomhuis. Het is vorm van oefenen in geduld om dankbaar te zijn voor wat je wel hebt.
- ***Wacht met direct reageren als je geduld beproefd wordt*** Het is heel verleidelijk om altijd maar meteen te reageren. Te zeggen waar het op staat. Je weerwoordje klaar te hebben. Maar soms doet dat meer kwaad dan goed. Denk nog even aan het verhaal van Jezus. Als je het onkruid er te snel uittrekt, trek je het goede graan mee. Hoezeer een uitspraak ook om een antwoord vraagt, soms moet je even tot tien tellen of zelfs helemaal niet reageren.
- ***Kijk uit naar het 'daglicht'***; wat tips om te werken aan alledaags geduld, zijn niet voor als je dagelijks beproefd wordt door lijden, zorg, ziekte, onrecht. De redenen daarvoor begrijpen we niet altijd. Maar er is meer nodig dan alledaags geduld. God geeft geduld om te volharden; voor maanden, voor jaren. Hij doet dat door te beloven: het licht komt. Wie hoop/ vertrouwt op God zal groeien in geduld.